

Af bemærkningerne til lovforslaget anføres:

I. Statens kunstfond.

„Medens det kan synes, som om landets bygninger i tidligere tid i højere grad har været genstand for billedkunstnerisk udsmykning, må det erkendes, at den danske stats bygninger gennem de sidste generationer stort set har været blottet for billedkunstnerisk udsmykning, når bortses fra den, der gennem de sidste årtier er bekostet af Ny Carlsbergfondet og andre fonds og legater, hvis påskønnelsesværdige initiativ i en del tilfælde er kommet også statslige og kommunale bygninger til gode.

At staten således kun i så ringe omfang har gjort noget for udsmykning af sine bygninger, hænger formentlig bl. a. sammen med den i det moderne, demokratiske samfund foregåede decentralisering af ansvaret for statsbyggeriet. Dette ansvar er nemlig udstykket på en række myndigheder, af hvilke ingen selvstændig har haft til opgave at drage omsorg for bygningernes udsmykning, og det nødvendige initiativ i økonomisk og kunstnerisk henseende har derfor manglet, således at man efterhånden ganske har set bort fra bevillinger til sådanne formål.

En nyordning på dette område vil i overensstemmelse hermed foruden de nødvendige økonomiske midler til løsning af de større kunstneriske opgaver kræve oprettelse af et centralt offentligt organ til bestyrelse af disse midler.

Allerede fra 1930erne har der da også fra forskellig side været udfoldet bestræbelser for at formå staten til at tage skridt til etablering af en mere omfattende kunstnerisk udsmykning af offentlige bygninger.

Således rettede i 1939 den *samlede danske kunstnerstand* en *henvendelse* til den daværende regering om, at der ved udførelsen af offentlige bygningsværker skulle afsættes passende beløb til deres kunstneriske udsmykning, når der fra den projekterende arkitekt forelå en begrundet indstilling herom. Henvendelsen fik ikke noget resultat, og sagen rejstes derfor påny i 1941, denne gang af *direktionen for kunstakademiet*, der under indtryk af de dengang herskende vanskelige økonomiske forhold for en del af kunstnerne, foruden en kunstnerisk udsmykning af statsbygninger, foreslog en bevilling til understøttelse af bildende kunstnere.

Denne henvendelse resulterede i en forhøjelse på 5 000 kr. til 15 000 kr. af *undervisningsministeriets bevilling til indkøb af kunst* samt i en henvendelse fra statsministeriet til de øvrige ministerier med henstilling om, at der *ved opførelsen af nye statsbygninger søgtes afsat midler til en kunstnerisk udsmykning*, hvor en sådan efter byggeriets karakter og art måtte findes naturlig. I de følgende år optoges spørgsmålet om at tilvejebringe en fast procentafgift af bevillinger til offentlige byggerier flere gange til overvejelse i under-